СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIII. Ч. 19. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, пятниця, 26-го січня 1945. No. 19. NEW YORK and JERSEY CITY, Friday, January 26, 1945. VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПЛЯН ОБМЕЖЕНОЇ КРАЄВОЇ СЛУЖБИ ПРИНЯТИЙ В КОНҐРЕСОВІЙ КОМІСІЇ

ВАШИНҐТОН. — Військова Комісія палати репрезентантів приняла законопроект Мей-Бейлія про „Обмежену Краеву Службу". У голосуванню 20 членів комісії заявилося за проектом, проти 5. Плян накладає примусову службу при війську або при роботі на 18—45-літніх мужчин. Покликані до праці не мають обовязку вписуватися в члени юнії. Проект прийде на чергу повної палати репрезентантів найближчого тижня. — Конґресмен Мей виявснив, що примус вступати до юнії відкинено тому, що праця в критичних воєнних підприємствах вважатиметься частиною воєнної мобілізації. Зогляду на відкинення обовязку юнійного членства надіються гострої дебати в обох палатах конґресу.

НАЗИВАЄ ВОЛЕСА НЕКОМПЕТЕНТНИМ.

ВАШИНҐТОН. — Секретар торгівлі Джесі Джовнс, складаючи зізнання перед сенатською торговельною комісією в справі кваліфікацій Генрія А. Волеса на становище, яке займає Джовнс, висловив погляд, що з таким департаментом, як департамент торгівлі не можна робити експериментів, бо через цей департамент уряд робить великі інвестиції краєвого гроша. Саме тому, що Джовнс вважає Волеса недосвідченим у таких справах, він вважає його теж некомпетентним займати становище секретаря торгівлі.

ГОСТРА ЗИМА НА СХОДІ.

НЮ ЙОРК. — Східні стейти переходять нечастий досвід гострої зими. Температура в околиці Ню Йорку впала до 26 ступнів Фаренгайта, а крім цього нагальний вітер дошкулює раннім робітничим масам, що спішать до праці. Час від часу паде теж сніг, а це ще більше причинюється до невигоди населення. Зогляду на недостачу топлива по домах, зима дається таки надобре взнаки. Бюро погоди не потішає людей наглою зміною температури на лагіднішу.

ПРЕЗИДЕНТ НЕ ПРИНЯВ РЕЗИҐНАЦІЇ ПАННИ ПЕРКІНС.

ВАШИНҐТОН. — Панна Френсис Перкінс, секретарка праці в теперішнім кабінеті Рузвелта, внесла резиґнацію зо свого становища з нагоди перебрання президентом нової каденції, одначе президент не приняв її резиґнації. Ще перед своєю поновною присягою президент прохав панну Перкінс остати на своїм становищи, а опісля вислав її лист в цій справі. Панна Перкінс є секретаркою праці від 4. березня 1933. р. Вона має вже 63 літ життя.

ВИКРИЛИ ФАБРИКАНТІВ ПІДРОБЛЮВАНИХ ПАЙКОВИХ ЗНАЧКІВ.

ШІКАҐО. — Наразі арештували федеральні аґенти одного чужинця-італіяна його жінку і двох їх синів, що дістали звільнення з армії. Вони сидять в арешті під замітом, що вони є провідниками змови, яка обіймає цілий край і є обчислена на закуплювання мяса при помочи підроблених пайкових значків. Наразі поліція сконфіскувала 50,000,000 пайкових значків, а всіх підроблених значків є 2 біліони. Колиб ці значки дісталися в руки публики, вони можуть знищити ввесь федеральний плян пайкування мяса. Кілька сот підроблених пайкових значків уже продано власникам ресторанів та мясарам по ціні 5 центів від штуки. Федеральна влада заповідає дальші арештування.

Д-Р БОТЛЕР ЗАПОВІДАЄ ЕКОНОМІЧНУ БОРОТЬБУ ҐРУП.

НЮ ЙОРК. — Президент Комюмбійського університету д-р Николас Ботлер виголосив промову на річнім зібранню Путників Злучених Держав і в ній остерігав перед нещастям, яке може прийти негайно після військової перемоги. Ми виграємо війну мілітарно, але економічно можемо втратити перемогу внаслідок затій могутніх ґруп у демократіях. Ці ґрупи схочуть використати перемогу для себе, внаслідок чого прийде до війни проти демократії. Оце міркування Ботлера.

КІНЦЕВЕ ЗМАГАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ТАЛАНІВ.

ВАШИНҐТОН. — Від 2. до 6. березня 1945. р. відбудуться тут студентські змагання за добуття стипендії („скалершип") з наукової фундації Вестинґгавзу. До змагань стане 40 студентів друголядних шкіл, між ними 29 хлопців, а 11 дівчат. Їх висилають як найспосібніших студентів наукові клюби споміж 15,000 студентів, які почали змагатися за цю нагороду.

Арґентина накладає обмеження на національну пресу

БУЕНОС АЙРЕС. — Арґентинський уряд остаточно пірвав свої звязки з націоналістичними ґазетами. Таксамо принорoвився уряд до бажань Аліянтів і оставив їхній долі ґазети, котрі були поставлені Аліянтами на „Чорній Лісті" тобто намарковані як ворожі до Аліянтів. Цей крок буде мати такий наслідок, що обі катеґорії ґазет не будуть дальше мати привилею діставати папір на друкування ґазет, коли його забракне у звичайній торгівлі.

Водночас виявилося прилюдно, що в Арґентині існує теж і підпольна орґанізація лівих ґруп, котрої орґаном є „Патрія Лібре" — „Свобідна Батьківщина". Карний суд, що розбирав справу 15 обвинувачених в намаганім повстанню проти теперішнього центрального уряду, напятнував ці змагання, накладаючи грошеву кару на 8 осіб, а затримуючи інших 7 дальше у вязниці.

Перша акція уряду проти підпольних сил розпочалася 10. грудня 1944., коли то арештовано 5 осіб за намагання захопити літак і при його помочи розкинути летючки до населення, щоб воно стало проти уряду. Між арештованими найшовся тоді теж і бувший сенатор Антоніо Сантамаріна, який дальше сидить у тюрмі.

МОСКВА ВИВОЗИТЬ ЦІЛІ ҐРУПИ З РУМУНІЇ

ВАШИНҐТОН. — Дипльоматичні звідомлення, що тут наспіли з Букарешту, виявляють советський терор у Румунії. Червона Армія, на підставі наперед складеного пляну, вивозить з Румунії цілі ґрупи румунських громадян під замітом, що вони належать до німецької національности, хоч вони поселені в Румунії перед двома або більше століттями. Досі вивезено яких 700,000 швабів або саксів до німецьких робітничих таборів у Советах, щоб помагати відбудовувати околиці, знищені наїздом німецької армії.

Проти таких советських практик заложив протест румунський уряд, а в цім протесті його підтримала Анґлія й Америка. Румунський уряд стоїть на становищі, що в умовинах примиря нема нічого сказано про можливість такої депортації румунських громадян, а німецькі громадяни або симпатики вивтікали з Румунії масами ще перед заключенням примиря. Уряд каже, що це є перша проба Советів стягати силою відшкодування від чужої держави. Румунія перша піддалася й тому вона є першою, що платить кару в непередбачений спосіб. Недавно Совети вивезли всю машинерію з нафтових закопів, тепер забирають робітника.

КОРОЛЬ ПЕТРО ЙДЕ НА КОМПРОМІС?

ЛОНДОН. — Не дивлячися на те, що Іван Шубашіч, югославський премієр, відмовився послухати приказу короля Петра здати премієрство, король почав з ним нові переговори. Король видно старається добитись з ним якогось компромісу. Правдоподібно король запропонував Шубашічеви остатися надалі премієром, аби Шубашіч поміг королеви дійти до якоїсь злагоди з маршалом Тітом.

Король на всякий випадок ще не проголосив публично декрету про відправу премієра Шубашіча й його міністрів.

ФРАНЦУЗЬКА ҐАЗЕТА КАЖЕ, ЩО ВОРОГІВ ДЕ ҐОЛА ПЛАТИТЬ АМЕРИКА

ПАРИЖ. — Часопис „Фіґаро" помістив статтю Джана Поля Сартра, в котрій написано, що „деякі французькі журналісти, котрі спершу попирали Де Ґола, а котрих опісля купили фінансові круги або котрі дістали субсидії від американського департаменту стейту, наробили великої шкоди нашій спарві".

ПРОВІДНИК ФРАНЦУЗЬКИХ МОНАРХІСТІВ НА СУДІ

ЛІОН (Франція). — Шарль Мора, 76-літній провідник французьких монархістів, поставлений на суд за піддержування ворога, поводиться на суді визиваючо. Помагає йому при тому ґлухота, через котру він не чує запитів судів і прокураторії. Він заявляє, що він зовсім не жалує своїх виступів проти Третьої Републики. Йому прочитано його статтю, в котрій він писав: „Де Ґол, це зрадник, що командує шумовинням світа". У своїй обороні Мора покликується на слова міршала Петена, котрий назвав його найбільше французьким з усіх французів.

ІТАЛІЙЦІ ОЧИЩУЮТЬ КРАЙ З МІН

РИМ. — Коло 900 італійських цивільних осіб очищує Італію з мін, що їх закопали німецькі окупанти й італійські фашисти. За місяць грудень добуто з італійської землі 114,311 мін різного типу.

Багато італійських фармерів, що пробували добувати міни без належних причандалів, загинули або віднесли страшні покалічення.

Італійський уряд догадується, що відступаючі німці лишили в Італії закопаних три міліони мін.

U. S. Army Signal Corps Radiotelephoto

РОЗПІЗНАЮТЬ ТІЛА ЗМАСАКРОВАНИХ НАЦІСТАМИ АМЕРИКАНЦІВ.—Цей образок представляє страшну картину. Це лежать на снігу замерзлі тіла американських вояків, що були попали біля села Бане, в Бельґії, в німецький полон. Не зважаючи на те, що вони полонені, німці їх розстріляли. Зараз потім надійшли американські частини, яких вояки почали збирати тіла помордованих і розсліджувати, хто вони і звідки походять.

ЧЕРВОНА АРМІЯ ПІД БРЕСЛАВОМ

ЛОНДОН. — Червона Армія захопила у середу місто Опельн, столицю Горішнього Шлеску, та дійшла на віддаль 4 миль від Бреслава, поширяючи при тому свій фронт здовж ріки Одри й досягаючи до Марґарету, що лежить усего 148 миль від Берліна. Заняття Опельна становить поважну загрозу шлеському копальняному басенови.

Дві советські армії далі на півночі спільними силами вдиралися глибше в Східну Прусію, а на полудне від них одна советська армія добула польське місто Каліш, на північний схід від Бреслава, та понад 800 інших місцевостей. Ще одна советська армія почала нову офензиву в Чехословаччині.

Берлінські комунікати признають, що німецькі армії відступають на 300 миль широкому фронті від центральної Словаччини до центральної Польщі. Один берлінський комунікат подає, що російські війська почали теж офензиву у Лотві.

НАЦІСТИ МОБІЛІЗУЮТЬ ВСІХ МУЖЧИН ДЛЯ ЗДЕРЖАННЯ РОСІЙСЬКОГО НАСТУПУ.

ЛОНДОН. — Московське радіо доносить, що німці евакують все цивільне населення зо Шлеску, Поморя й Вартеґаву (колись польське воєвідство Познаньщина). Німецька Трансокеанська Служба доносить, що внутрі Німеччини будують нові лінії оборони Райху. Париське радіо принесло вістку, що довкола Берліна копають шанці.

Німецька Трансокеанська Служба подає, що націстичний уряд мобілізує все цивільне населення до домашньої оборони. У східні провінції Німеччини виїхав Гімлер з просто необмеженими повновластями і з великим числом урядовців. Кажуть німецькі бранці, що ґестаповці розділюють мужчин від жінок і дітей; мужчин забирають до „домашньої оборони", а жінок і дітей посилають на захід.

З цих вісток видно, що націстичний уряд уже перестав удавати, що він безсильний супроти російського наступу, котрою то пропаґандою він надіявся нацькувати Америку й Британію на Росію.

НІМЕЦЬКІ ҐЕНЕРАЛИ КЛИЧУТЬ НІМЕЧЧИНУ ДО ЗДАЧІ.

АНКАРА. — Німецькі ґенерали, що попали в советський полон, видали спільний заклик до німецького народу повстати проти націстичного уряду й перестати воювати далі в цій безплодній війні, що мовляв для німців усе одно безнадійно програна.

Сюди приходять тепер додаткові вісти, що німецький марщал Павлюс і 50 інших німецьких ґенералів зорґанізували „тимчасовий німецький військовий уряд", що почне незадовго своє урядування в Кеніґсберґу. Цей уряд буде мати до своєї розпорядимости армію, створену з німецьких вояків, що попали в советський полон. Цей уряд передусім увійде в мирові переговори з Аліянтами за примиря, на основі котрого „вільна німецька армія" почне воювати проти Німеччини як проти фашистів.

БРИТІЙСЬКІ БОМБОВИКИ БЮТЬ ПО НІМЕЦЬКИХ ПЕРЕВОЗАХ.

ГОЛОВНА КВАТИРА АЛІЯНТСЬКИХ ЕКСПЕДИЦІЙНИХ СИЛ. — Аліянтські розвідники доглянули, що зо західного фронту йдуть на схід великі перевози німецьких військ. Британські бомбовики бють по транспортах великою силою вже три дні за рядом. Аліянтська команда припускає, що німецька команда пересуває війська зо західного фронту на схід для задержання російської офензиви.

Британська Друга Армія вдерлася вглиб Райху на 10 миль і заняла Монфорт та Гейнберґ, що лежить усего 15 миль від залізниці Мінхен-Ґлядбах. На півночі ці війська зайшли на віддаль трьох миль до Рермонду, через що вони знищили німецький клин у південно-східній Голяндії.

НІМЕЦЬКІ ПІДВОДНІ ЧОВНИ ПОСИЛЮЮТЬ КАМПАНІЮ.

ЛОНДОН. — Німці переносять значну силу своїх підводних човнів з норвезьких портів до французьких портів, що ще находяться в їх руках, та з них посилюють свою кампанію проти аліянтських кораблів на Атлянтику й на Північному Морю.

Британська прибережна летунська служба, затопивши один німецький підводний човен яких 400 миль від берега на Атлянтику, догадується, що ця субмарина була частиною цілої шайки субмарин.

АМЕРИКАНЦІ НА ЛЮСОНІ БЛИЗЬКО ЛЕТНИЩА КЛАРКА.

АЛІЯНТСЬКА ГОЛОВНА КВАТИРА НА ЛЮСОНІ. — Американські патрулі на острові Люсоні, що переводять операції недалеко від летнища Кларка й форту Стоценберґу, відбили ворожі атаки, що мали на цілі здержати американський наступ на Манілу. Американці захопили Бамбан і летнище. Американські війська посунулися теж у центрі своїх ліній, а воєнні кораблі острілювали округ Розаріо.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодинокє число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число в суботи (з англійською частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ТІЛЬКИ ПОВИТАТИ!

Четверту інавґурацію президента Рузвелта повитали ми побажанням, щоб він у тій каденції кріпко держався в міжнародних відносинах американських ідеалів, що є в глибині нашої конституції, яку він заприсягнув шанувати і здійснювати. А далі, щоб не відступив від принципів, з якими ми пішли до війни, а які обняті Чотирома Свободами і Атлянтійським Чартером.

Не минуло кілька днів від інавґурації президента, а вже маємо докази, що президент таки береться надобре натискати на те, щоб американські ідеали були здійснювані, щоб вони були підставою нового, повоєнного ладу в світі. Бо так, а не інакше треба розуміти те, що подав наш уряд британському урядови в справі американської заграничної політики. Американський уряд зясував суть цеї нашої заграничної політики дуже просто і дуже ясно: Американський нарід проливає кров не за те, щоб на місце одного тоталітарного режиму наступив другий, такий самий, чи йому подібний.

Це є те, що Білий Дім сказав тепер у меморандумі британському урядови. Це є те становище, яке, як догадуються, займе президент Рузвелт, коли зійдеться на наради з Чорчилем і Сталіном.

Що більше: Білий Дім видвигнув тепер дуже слушну осторогу, кажучи, що стара американська ізоляція з 1920 року буде нічим в порівнанню з тою, яка повсталаб по цій війні, якщоб так у новому світовому порядку знехтовано американськими принципами, що відносяться як до політичного, так і економічного порядкування світом.

Америці, кажеться далі, не іде тільки про знищення мілітарної сили Німеччини, про воєнну перемогу над нею, але про те, щоб по цій перемозі повстав новий лад у Німеччині, Европі й світі. Тому, якщоб і та війна закінчилась імперіялізмами, що між собою конкурують, та поворотом до старого порядку, то не вартувалоб навіть вести тої війни, бож її ведемо в інтересі свободи та нового ладу в світі.

Білий Дім навів ще, як видно з того, що подає британська преса, багато спірних, фактів, що зайшли на міжнародному полі, а з яких теперішньою розвязкою американський уряд не годиться. Вони відносяться до Греції, Італії, Польщі й т. д. За ось таке мужнє видвигнення тих справ і за підкреслення американського ідеалізму належиться нашому президентови і урядови повне признання. Пізно воно сталося, але не запізно. Можливо, що ще дасться дещо вратувати принаймні з того, щоб по одних тоталітарних варварствах не залишилися по війні другі...

Тяжкий це „джаб" усе це здійснювати в сучасних обставинах. Але хоч добре, що тепер уже усі в світі знають, чого вимагає американський нарід. Бо американський уряд заговорив тепер так, як уже віддавна говорить в Америці усе, що є свободолюбне, а тим самим і проти диктатур та тоталіризмів.

Які справжні німці?

Чим далі посуваються аліянтські війська вглибину Німеччини„ тим більше практичним стає питання, що собою представляє німецький народ: чи він такий, яким його хочуть зробити націсти, чи може інакший? Багато людей дискутує тепер над цим питанням, і різні люди дають на нього різні відповіди. Цікавий підхід до цього питання робить відома американська журналістка Дороті Томсон, котра колись довгі часи побувала в Німеччині й була з нею прогнана націстичною владою.

Аби відповісти на питання, вона розглянула висліди розмов з німецькими воєнними бранцями. Розпити німецьких бранців переводили три американські знавці Німеччини, з котрих кожний знаменито говорить по німецьки, а два є професорами німецької історії в вищих американських школах. У своїх розпитах вони не йшли за звичайною формулою розпитів, вживаною супроти воєнних бранців. Вони вистерігалися давати бранцям безпосередні запити, знаючи, що в цей спосіб від них справжньої правди дізнатися не можна. Замісць цього вони заходили з бранцями в наскрізь свобідні розмови, говорили про різні справи й діставали відповіди на свої запити з тої розмови. Між розпитуваними в цей спосіб людьми були робітники й інтеліґенти, люди різних професій і звань; залізничі робітники, друкарі, книговоди, крамарі, фабричні помічники, поліцаї, партійні робітники, лікарі, актори, члени Молоді Гітлера, ба навіть члени спеціяльної націстичної поліції (S. S.).

Розмовляли вони передусім з німцями з Аахену, що не захотіли покинути міста, як їм це приказав зробити націстичний уряд. З тих розмов розвідувачі дізналися, що ті люди не послухали свого уряду не тому, що вони противилися націзмови політично, а тому, що вони не хотіли стати втікачами внутрі Райху.

Занепад німецького націоналізму.

Що найбільше вдаряло розпитувачів, то враження повного занепаду німецького націоналізму. Три розпитувачі розуміють цей занепад у свій спосіб. Вони видно бачили би розвій націоналізму, якби загал німців перенявся свідомостю своїх обовязків супроти німецького народу. Тимчасом під впливом націстичного руху німці здали на націстів усю журбу за німецький народ. Люди, що до націзму не належать, політичними справами німецької нації не займаються. Націстична партія живе тепер немовби в політичній порожнечі. Розпитувачі приписують вину за цей сумний стан німецького націоналізму націстичній партії, бож це вона довела німців до цього стану тим, що відобрала німецькому народови всякі політичні функції й всяку політичну відповідальність, перебираючи це все на свою партію.

Роблячи зо своєї партії державу, націсти зробили одночасно те, що вони відобрали всякому німцеви поза партією його державу й його народ.

Народ без бажання самоуправи.

Німці просто не хочуть собою правити, і висказували цю думку на різні лади, „на кільканацять способів". Вони вважають майбутнє Німеччини проблемою Аліянтів. Один німець за другим висказував погляд і надію, що німців будуть трактувати як американську кольонію. Вони заявили, що вони ще не доросли до самоуправи та що вони не тільки не протестували би, але витали би, якби хтось брався ними правити.

Кому це могло би видатися дивним, той міг би найти пояснення цеї думки в іншім переконанню, а саме в тому, що на думку німців, ними правили і тепер правлять чужинці. Гітлер не німець, а австрієць. І його шайка це не справжні німці. Вони говорили так, гейби націсти відрізали німецький народ від його власної історії й культурної традиції. Зрештою вони не багато знають про визначних німців. Одна дочка ткача говорила про Бісмарка як про „якогось поета", а про поета Ґетого як про музика. Один парубок говорив: „Ми живемо під ярмом німців", гейби націсти були якоюсь зовнішньою силою, а націзм чужою формою правління.

Відношення до інших народів.

Згадані військові дослідники не стрінулися з вірою в расову теорію, що її ширили націсти. Молоді німецькі дівчата, коли їх питали, чи вони віддалибся за французів, москалів, або американців, майже все заявляли, що це залежало би тільки від того, чи вони любили би чоловіка. Як їх питалися, чи вони віддалибся за жида, вони висказувалися в той самий спосіб.

Багатьох з тих німців, з котрими допитувачі говорили, зовсім не знали жидів. Вони їх ніколи не бачили. Деякі знали жидів і говорили: „Як тут були жиди й вони мали крамниці, то в них можна було купити все. Тепер у крамницях не можна нічого купити". Переслідування жидів у їх уяві звязане з економічною нуждою.

Всі ці люди були розчаровані тим, що американська команда не радила воякам брататися з німцями. Багатьох з них заявляло, що вони ждали, що американці будуть виловлювати націстів і карати їх, а не трактувати всіх німців однаково.

Три покоління німців.

Розпитувачі прийшли до переконання, що німецьке населення можна поділити на три ґрупи. Люди повище 40 літ життя остаються й нині такими, якими вони були до приходу Гітлера до влади. Вони просто рішилися вижидати кінця націстичного режіму, гейби це була якась переходова примара.

Середня ґрупа представляє людей у віці від 20 до 40 літ життя. В цій ґрупі є фанатичні націсти, з котрих багатьох уже ніщо не змінить.

Третя ґрупа, що обіймає дітей і молодь по кільканацять літ життя, молодь, що виросла підчас війни; це ґрупа, якої не можна ще вважати зовсім страченою. Себто це молоді люди, яких можна ще навчити нової, ненацістичної ідеольоґії.

Тайна націстична поліція, звана „SS", є в загальній ненависти. Багато німців говорило, що смерть для тих людей це занадто легка кара. Вони хотілиб післати їх перед страченням на довші примусові роботи. Замітно, що між тими, які висказували такі погляди, був чоловік, котрого син належав теж до „S. S.-ів". Він додав: „Як тих „С-Сів" треба стратити, то треба стратити й його".

* * *

З цих фактів, відкритих американськими військовими розслідувачами, не важко витягнути льоґічні висновки щодо майбутньої політики Аліянтів супроти Німеччини.

Видно з них, що одної політики супроти всего німецького народу держатися нерозумно. Треба його розділити на три ґрупи, відповідно до відношення кожної з них до націстичного режіму. За безнадійну зо становища демократії ґрупу треба признати тільки середню ґрупу, що тепер має між 20 а 40 літами життя. Зрештою, і в цій ґрупі попри запеклих націстів можна певно найти рішених антинацістів. Найстарша ґрупа це зовсім байдужна ґрупа, яка в ніякому режімі не робить ніякого значіння. Наймолодша ґрупа ще надійна ґрупа: при відповіднім виховання вона може бути перевихована, й зроблена корисною частиною добре впорядкованої й правленої держави.

Московська школа панування й здобування

В 1829 році, в книжці „Юніверсал Джіоґрафі" М. Молті-Бруна, виданій у Філядельфії, в уступі „Початок, зріст і джерела Російського Царства" знаходимо у вступі такі цікаві думки:

„Фільософ призадумується без упередження над повстанням і упадком націй. Одначе роздумуючи над велитенською силою Росії не один не може позбутись політичного страху і зависти, тому та сила напружує уми народів, церковних мужів і володарів, або заставляє глядіти на неї рівнодушно. Ось та нетерплячка сучасних людей є природна. Ми надто гарячо бажалиб відкрити або представити собі причини, які моглиб приспішити розвал імперії, яка загрожує знищенням цілій Европі. Може вибухне палатна революція, може громадянська війна розгориться, й тоді слаба влада, якою Росія тримає разом необмежені землі, розлетиться. Оттакі бувають міркування. Та нехай мудрі уряди не надто певно рахують на такі події, ані нехай їх не перецінюють. Хто знає, чи упадок такої величезної імперії не принесе ще більших нещасть, як ті, що зайшли вчасі, коли ця імперія повставала, або чи громадські заворушення не стануть ще небезпечнішими ніж теперішній громадський устрій? Росія, мабуть, мусить ще надбати багато нових земель, заки дійде до такого розвитку у своїй величині, що мусить розвалитися; але тоді й решта Европи мусить зазнати такої самої долі".

Сто літ з горою минуло від того часу, коли написано отсі слова. Сьогодні Росія вважається фактичним паном Европи. Чи це знак, що приходить їй кінець?

Згідно із вище згаданими фільософічними міркуваннями можна би догадуватися, що ще їй чогось бракує. Покищо Росія ще правно не заволоділа Европою! Але ми цею справою не думаємо тепер займатись, а хочемо порушити дещо інше.

Нас цікавлять ось такі дальші виводи автора Молті-Бруна:

„Безогляду на те, як задивляються люди на силу царів, якою втримується влада над половиною Европи і над третиною Азії, треба признати, що це не сталося нагло і тому не можна вважати Росію твором коротко-тривалим. Це є вислід праці століть; це витвір природи. Засів могутности був кинений ще в часах темних віків і то серед племен словянського походження. Ті племена були незнані ні стариннним грекам, ні римлянам. А коли вони виринули на денне світло, вони були вже під командою ґотів, як володарів і під проводом гунів, що їх підбили. Колишні фінські й гунські племена змішалися з варягами, які перемінилися в русів подібно, як скандинавські нормани перемінилися у французів... Потім насильством забрали москалі поляків і прилучили Україну, Волинь та Поділля, а австрійці добре знають, що Східня Галичина, це лише частина колишньої Червоної Руси. Лише через насилля зросло населення Росії, а додаткові землі приходили внаслідок завоювань. Оце насильне загарбування країв і народів стало підставою політичного роздумування над Росією".

Перевівши в подібний спосіб коротесенько історію Росії аж до перемоги Петра І. під Полтавою і до часів царювання Катерини II., Молті-Брун вичисляє ще династичні насильства, переводжені на царськім дворі, котрі в інших державах булиб грозили знищенням монархії. Такими мордами були: Замордування сина Олексія Петром І. в 1718 році; масакра боярів у 1724 (про котру чомусь то не згадує свободолюбний фільософ Вольтер); масакра цілої родини Долгоруких в 1730; прогнання з Росії за часів адміністрації Бірена і царювання Анни 20,000 людей; скритовбисвтство поповнене на шведськім двірськім прибічнику Сінклері в 1739; багато жертв і насильна смерть Петра Третього в 1763, а князя Івана в 1764, і т. п.

„Оці картини", пише автор, „вказують на анархію, якої не знає 18-те століття в ніякій країні світу".

Впарі з убивствами членів царської родини і насильним добуванням країв, йшли ще очайдушні застрашування сусідів. Як приклади подає автор такі: Договір у Ей-ля-Шапель, яким остаточно закінчено Наполеонську еру, накинула Росія тим, що настрашила висилкою 36,000-ної армії під командою Бестушева, хоч Бестушев не мав ніякої готової армії; Катерина приступила до поділу Польщі і раз на все знищила значіння сили міжнародного права; від тоді Росія не заключила ні одного договору, в котрім вона не зискалаб нової території. Щоби ослабити Польщу з нутра, Росія почала виступати в обороні свободи релігії в Польщі, хоч у себе не признавала ніякої свободи; грішми і ласками вона приєднала фільософів світу, між іншими Вольтера, і вони славили її як велику свободолюбну володарку; у підбитих краях число населення не зростало, а маліло, бо володарі переносили тисячами населення з підбитих країв на територію заселену москалями і в той спосіб нагло росла сила москалів на некористь немосковських національностей; населення Малоросії (України) еміґрувало до Азії, а границі України так змінювалися, що не можна було навіть правильного цензусу перевести, щоб не знати правдивого числа українців; а в році 1796 місто Київ було єдине, що в ньому можна було перевести перепис населення Малоросії (України).

Очевидно, що таких „прикладів" можна би навести далеко більше навіть з минулого Росії, бож вистарчить пригадати тільки те, що зробила Катерина II. з Запорізькою Січчю, та як поділила козацтво, переміняючи козацьку старшину на російських дворян, а вільних козаків у кріпацьку чернь. Та вже з наведених автором прикладів видно, що

ОЛ. ЛУГОВИЙ. Права автора застережені.

В КІҐТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА

ПОВІСТЬ З ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ

У двох частинах

(Перший том трильоґії „Огнем і Кровю"

119)

Володченко нерадо завернув. Зайшли у хату. Павалоцький з сином займали одну половину хати. У другій, через просторі сіни містилися господарі. Для обслуги гостей Дегтяренко взяв ще одного гусара. На накритому чистим селянським настільником столі парувала зупа з сухих овочей, принесена з вояцької кухні, порції мяса і гречана каша з маслом у мідних котелках. Дегтяренко викопав десь бляшані тарілки, ножі, виделки, деревляні, поливані вояцькі ложки, нижненовогордського виробу. Увійшовши до хати Брусілов поздоровив обох гусарів коротким „Здорово, хлопці!" Стали розсаджуватися.

На почесному місці, під святцями сів Брусілов, по обох його боках Каледін і господар. Коло Каледіна засів Володченко, коло господаря бриґадний. Паволоцький-син примостився у другому кінці стола, напроти Брусілова. А що ростом Бог його покищо не наділив, положив кілька грубих книжок на ослінець. Володченко і Миколаїв у приняві високого начальства сиділи начеб оба довгі патики проковтнули. Невимушено чулися командуючі фронтом і армією, та господар, хоч надто блідий Каледін дивився похмуро, невесело. Ще не відійшов від рани, потребував лікування й довгого відпочинку, однак... Задля браку ділових ґенералів покликано до обовязків його і Тугора, напів вилікуваних. Приймаючи командування фронтом Брусілов нікому не хотів передати свою восьму армію, тільки йому, або начальникови штабу фронту, ґенералови Клембовському. Клембовський, здібний і працьовитий начальник штабу, не мав практики в командуванню великими військовими формаціями, тому відмовився. Крім того, на восьму армію покладено першорядні завдання у майбутньому, три інші армії мали завдання другорядні. Тож мусів приняти восьму армію хворий Каледін.

Дегтяренко видобув десь пляшку трофейного руму, зявилися чарки. Розмова завязалася між найстаршим і найменшим.

— Як же тобі подобається на фронті, Олег Володимирович? — завзято пережовуючи вояцьку порцію, питав Брусілов.

— Не зле! — з повним ротом відповів хлопець коротко. І рот опорожнивши охочо продовжав: — Особливо тутешні ліси мені подобаються. У нас таких нема. Тільки гаддя всякого тут багато. Я з хлопцями затовк вже з десяток.

— З якими хлопцями?

— З тутешними, сільськими. Пара дуже добрих хлопців є. Вартоб їх у полк приняти на службу. Малі ще, правда, за те нема такого дерева, щоб вони до самого вершка не долізли.

— Він у мене хлопоман, ваше високопревосходительство! — пояснив Паволоцький.

— Так, ліси тут чудові — погодився з Олегом Брусілов. — Дуби, ясені, клени, берези, бори соснові. Просто хотілосяб тиждень-два у тих лісах на самоті пробути. Знаєте, Олексію Максимовичу, — заговорив до Каледіна — колись, як війну скінчимо, приїдемо у ці околиці побродити, згадати минуле.

— Воно безперечно, є... вартоб приїхати, Олексій Олексійович — повільно, загикуючись, вимовив Каледін. Він загикувався після поранення. — От, тільки не знати, коли ми ту війну нарешті закінчимо? Минулий рік відступали, а тепер...

— Все прийде своєю чергою, — обережно перервав його мову Брусілов. — Знаємо, коли війну починаємо, а коли скінчимо, не знає ні одна душа в світі. Кінець прискоримо, коли до наступу добре підготуватися зуміємо.

— Наступ вже рішений, ваше високопревосходительство? — відважився запитати Володченко.

— Безперечно, не будемож на місці ціле літо стояти. Ворог розгромить союзників, а тоді всею силою обрушиться на нас. Залізо кують, поки воно гаряче. Наступ вирішений. А на коли, на який день, про те своєчасно повідомиться. До речи, Володимир Миколаєвич, — змінив Брусілов розмову, — ви й досі підполковником? Що за метаморфоза? Я сподівався зустрінути вас бодай ґенерал-хорунжим. Самий висилав ваше представлення у ґенерал-майори до головного штабу.

— Не можу знати, ваше високопревосходительство! Причина очевидно та, що наш корпус прилучений був до восьмої армії хвилево. Ґенерал Леш очевидно не поділяв ваших думок про мене.

— Чим же вас за Олешиці нагороджено?

— Височайшим благоволінням, ваше високопревосходительство.

— Цебто роком старшинства у ранзі! — усміхнувся Брусілов. — За прапор і вісім гармат гарна нагорода, нічого сказати!

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1944 РОКУ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:

Відділ ч. 114 злучився з відділом ч. 187, створивши один відділ У. Н. Союзу, під числом 187, в Тейлор, Па.

Відділ ч. 260 злучився з відділом ч. 112, створивши один відділ У. Н. Союзу, під числом 112, в Клівленд, Огайо.

НОВІ ЧЛЕНИ.

В. 5. Кубарик Ольга.
В. 8. Теч Михайло.
В. 20. Стасів Володимир С.
В. 33. Броницький Едвард П., Баран Володимир.
В. 36. Роігно Стела.
В. 38. Бішоп Теодор.
В. 39. Гусак Павлина, Оринич Тереса.
В. 45. Карнов Марія.
В. 46. Головчак Теодор.
В. 54. Лаланчук Лувійза К.
В. 61. Коземчак Катерина.
В. 64. Паник Стефанія, Лазрович Михайло.
В. 65. Романович Роман.
В. 67. Майко Анна.
В. 76. Бабіцька Марія, Бабіцький Михайло, Пилипишин Михайло.
В. 85. Пстрак Магдалина.
В. 89. Микіч Іван Г.
В. 90. Лях Вікторія.
В 91 Либа Михайло мол.
В. 94. Іванович Зофія, Мельничук Петро.
В. 95. Морикін Катерина.
В. 103. Сенчишин Йосиф.
В. 104. Кузьма Марія.
В. 106. Барболяк Стефанія, Барболяк Зофія.
В. 130. Микитишин Григорій, Пашва Йосиф.
В. 143. Парічук Олена, Дудяк Мирослав.
В. 144. Федицька Меланія.
В. 147. Падароф Меланія.
В. 148. Муцик Анна.
В. 150. Олексин Марія, Олексин Вілям, Ківіор Дорота.
В. 155. Гукер Конрад Г., Чумер Юлія, Перок Ольга.
В. 163. Панамеренко Павлина.
В. 165. Тарановський Михайло.
В. 171. Ткачук Ольга.
В. 175. Гузіль Анастазія, Каменець Богдан, Каменець Ольга.
В. 177. Андерсон Анна, Андерсон Росел.
В. 179. Кульчицька Марія.
В. 181. Шпак Микола.
В. 185. Наконечна Глорія.
В. 193. Пацун Едвард М.
В. 199. Болюх Богдан В., Болюх Теодор.
В. 204. Макарик Іван, Голютяк Говп, Жук Стела, Лонголь Зофія, Лукен Іван Е.
В. 207. Костюк Марія.
В. 221. Андрувс Лувійза, Мазуркевич Стефанія, Адамс Петро Д., Смук Роман, Дужанський Теодор, Вілкс Михайло, Курко Тома, Адамс Тереса, Гейс Лола, Киняк Анна.
В. 223. Капустенський Іван М.
В. 230. Натишак Володимир, Васько Павло, Терлецький Микола, Турко Марія, Васько Франко Д.
В. 236. Скерпон Анна Е., Терпко Вікторія, Обух Олена.
В. 242. Тхорик Петро.
В. 251. Тгорик Петро.
В. 254. Роман Володимир.
В. 259. Саламан Іван, Гірка Катерина, Саламан Тедія, Саламан Теодор, Гірка Михайло.
В. 266. Рекуник Вероніка.
В. 271. Черкіс Зофія.
В. 274. Лененська Ольга, Курчицький Тимко, Цицик Василь.
В. 277. Федерко Марія, Мартинюк Павлина, Курко Микола.
В. 276. Мацуря Цецелія.
В. 281. Довган Зофія.
В. 282. Іванів Олена.
В. 283. Мільчаковський Олекса.
В. 292. Сломка Володимир, Маслак Анна, Перецький Евген, Перецька Михалина, Чериба Марія, Савка Анастазія, Перецький Володимир, Бутковська Ірина.
В. 293. Скірчак Марія, Яремій Олена, Скірчак Юстина, Томашевський Тома Г. 2, Валорна Ольга.
В. 296. Демчина Ольга.
В. 301. Заремба Марія.
В. 302. Слобода Петро.
В. 304. Бережук Петро.
В. 305. Сеген Григорій.
В. 325. Підгірна Анна, Була Павлина, Підгірний Іван, Врубель Катерина, Харко Михайло, Була Марія, Гілвей Марія Б., Була Юлія, Була Іван, Швідрик Михайло, Звір Іван.
В. 326. Шиманська Вікторія.
В. 327. Душенчук Іван П.
В. 334. Дун Павлина Ш.
В. 335. Месник Флоренса.
В. 338. Фол Олена М., Кріцький Павло, Луцький Анна.
В. 344. Герінг Чарлс К., Гусак Павло, Перусич Стефан.
В. 345. Андруський Марія.
В. 356. Ґалат Олександер.
В. 358. Кузик Микола, Юрків Анна, Матусик Юрій, Колодій Розалія А., Матусник Олена, Сухарик Марія.
В. 361. Сосницький Микола, Олійник Микола, Вовк Іван, Луцишин Анна, Кретів Катерина.
В. 362. Осередчук Володимир.
В. 364. Кульницька Ольга Д.
В. 365. Заходник Теодозій, Заходник Ольга.
В. 374. Чопек Стефанія, Майброда Анна.
В. 380. Липовий Вілям Д., Липовий Іван Т.
В. 383. Віскоський Катерина.
В. 397. Черкас Дорота Е., Насевич Михайло Е., Пеленська Лійна, Штогрин Дорота Е.
В. 421. Михнів Марія, Прокопець Йосиф.
В. 422. Волоханська Евгенія М.
В. 429. Ґронська Марія.
В. 432. Левик Михайло, Крамар Роман, Максимчук Ольга Л.
В. 441. Лоський Петро, Курило Марія, Пелих Микола, Дідух Йосиф.
В. 445. Клим Стефан, Слюсар Ольга.
В. 459. Гладкій Евген, Залеський Філікс, Никоряк Вікторія, Броній Юрій, Шайкофський Франко, Гомбас Юрій.
В. 464. Кічак Стефан, Блок Лійна.
В. 473. Чабан Стефан, Жубан Марія, Кондзьолька Паранька, Жубан Іван, Кобилянський Ярослав, Лун Пилип, Чабан Марія, Пелех Іван, Попович Марія, Гавлич Стела, Гавлич Іван.
В. 476. Маряк Анастазія, Маряк Катерина.
В. 478. Озимок Микола.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО

В. 29. Гривняк Олекса.
В. 74. Геча Іван.
В. 77. Йоган Михайло.
В 78 Козей Василь, Маціовський Станислав, Стерник Іван.
В. 96. Філовят Михайло.
В. 109. Козар Іван, Козар Берта, Корба Елизавета.
В. 183. Горн Юлія.
В. 204. Колос Фред.
В. 217. Лаврів Стефан.
В. 221. Карпін Теодор.
В. 365. Горват Тесій, Флиста Марія, Флиста Катерина, Цибрінська Антонина, Цибрінський Іван, Горват Марія.
В. 393. Жико Катерина, Стефанович Бійтриса.
В. 433. Вишиваний Олекса.
В. 445. Олинюк Олена, Татарчук Міцель.
В. 463. Місько Морис.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 25. Бунда Стефан.
В. 33. Подлецька Марія.
В. 65. Гондович Петро.
В. 243. Ничай Текля.
В. 254. Гоптяк Б. М.
В. 325. Чепак Микола, Чепак Катерина.
В. 332. Савран Василь, Савран Марія.
В. 341. Мисевич Михайло, Мисевич Василь.
В. 369. о. Андрушків Володимир.
В. 433. Вархолик Андрій.
В. 445. Шішковський Стефан.
В. 451. Чайка Данило, Чайка Ксеня.
В. 458. Бонсаль Іван, Верхолаз Олена.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 33. Гулик Анна.
В. 221. Андрувс Іван.
В. 408. Демкович Теодор.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ.

В. 28. Харкавий Іван.
В. 40. Теч Анна, Теч Теодора, Макаровський Андрій, Лихач Павлина, Лихач Іван, Паробій Іван.
В. 48. Негребецький Стефан.
В. 55. Папеш Стефан.
В. 62. Костишак Петро.
В. 72. Слоньовський Михайло, Станиславський Володимир, [illegible] Анна М., Манюк Наталія, Манюк Михайло, Возняк Володимир, Курач Іван, Возняк Павлина, Курач Каролина С., Слоньовська Зофія.
В. 76. Осецький Дорота Г.
В. 78. Кравець Григорій, Ваценчук Антін.
В. 94. Клим Евген.
В. 161. Роман Вікторія Д.
В. 179. Кругер Анна.
В. 219. Галько Марія.
В. 234. Скоренька Юлія, Скоренька Віра.
В. 261. Стадник Іван, Стадник Теодор.
В. 292. Процьків Михайло.
В. 348. Роковена Юлія.
В. 362. Слободзян Мацей Іван, Касперський Олекса.
В. 88. Мороз Петронеля.
В. 390. Романко Матвій, Корецький Семен.
В. 432. Грицуна Марія, Новоринський Йосиф, Голубіцький Доминик.
В. 435. Мусякевич Йосиф.
В. 441. Возна Наталія.
В. 458. Вовчук Розалія.
В. 464. Шарко Стефан, Хомяк Стефан.
В. 468. Бойко Олекса.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 76. Бунда Стефан.
В. 155. Шевчик Іван, Гондович Петро.
В. 175. Гузіль Франко П. 2, Гузіль Анастазія.
В. 176. Подлецька Марія.
В. 201. Борецька Марія.
В. 264. Гоптяк Б. М.
В. 334. Білон Клавдія.
В. 342. Васович Зофія.
В. 350. о. Андрушків Володимир.
В. 432. Шішковський Стефан, Чайка Данило, Чайка Ксеня.
В. 445. Бонсаль Іван.
В. 446. Мисевич Михайло, Мисевич Вілям.
В. 458. Барило Анастазія.
В. 464. Верхолаз Олена.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 33. Ґулик Анна.
В. 221. Андрувс Іван.
В. 408. Демкович Теодор.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 220. Чорній Мирослав.
В. 223. Ярош Микола.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 239. Сеґін, Параня.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ

В. 28. Москалик Зофія.
В. 44. Загоруйко Володимир.
В. 72 Возняк Франко
В. 162. Ремез Розалія.
В. 171. Гелікер Павлина.
В. 211. Масковіта Чарлс В.

ПОМЕРЛІ ЧЛЕНИ.

В. 8. Песик Текля, Багдан Микола.
В. 10. Хоровський Петро.
В. 45. Рибак Михайло.
В. 53. Онисів Вавиль.
В. 56. Карась Ксеня.
В. 63. Оресик Іван.
В. 86. Попівчак Ефрозія.
В. 99. Сенюк Михайло.
В. 106. Янкович Микола.
В. 132. Микитин Марія.
В. 133. Гулька Гарасим.
В. 136. Дудіш Іван.
В. 158. Шипот Михайло.
В. 168. Іванило Федько.
В. 211. Стечак Дмитро.
В. 219. Кравіш Вілям.
В. 221. Іваськів Стефан.
В. 223. Кузьмінський Іван.
В. 253. Андрусик Стефан.
В. 263. Лобур Марія.
В. 290. Іванюк Зофія.
В. 319. Головчак Дмитро.
В. 321. Заплап Панько.
В. 361. Іванюк Чарлс В.
В. 371. Грентус Іван.
В. 403. Хомін Марія, Романович Петро.
В. 433. Грицей Теодор.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком листопалу 19	
З початком грудня 1944 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	33,082
В місяці грудні 1944 р. принято нових	206
В місяці грудні 1944 р. принято наново	27
В місяці грудні 1944 р. принято з переступними листами	100
В місяці грудні 1944 р. принято з інших кляс обезпечення	3
В місяці грудні 1944 р. принято зо старого роду обезпеч.	—
Разом	33,418
В місяці грудні 1944 р. суспендовано	50
В місяці грудні 1944 р. відійшли з переступними листами	102
В місяці грудні 1944 р. відійшли до інших кляс	3
В місяці грудні 1944 р. відійшли до нового роду обезпеч.	—
В місяці грудні 1944 р. відійшли зо зворотом у готівці	6
В місяці грудні 1944 р. відійшли на безплатне продовж.	2
В місяці грудні 1944 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяці грудні 1944 р. померли	29
Разом	193
З кінцем місяця грудня 1944 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	33,225

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	
В клясі АА.	на $ 500	91
В клясі В.	на $ 750	16
В клясі С.	на $1000	187
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С С	на $2000	

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500 на $ 500	467
В клясі О-1000 на $1000	325
В клясі О-1500 на $1500	[illegible]
В клясі О-2000 на $2000	[illegible]

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Б- 500 на $ 500	4,387
В клясі Р-1000 на $1000	2,606
В клясі Р-1500 на $1500	24
В клясі Р-2000 на $2000	19
В клясі Р-2500 на $2500	[illegible]
В клясі Р-3000 на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500 на $ 500	2,879
В клясі Е-1000 на $1000	1,154
В клясі Е-1500 на $1500	21
В клясі Е-2000 на $2000	10
В клясі Е-3000 на $3000	2

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250 на $ 250	2
В клясі W- 500 на $ 500	4,272
В клясі W- 750 на $ 750	1
В клясі W-1000 на $1000	3,728
В клясі W-1500 на $1500	38
В клясі W-2000 на $2000	17
В клясі W-2500 на $2500	1
В клясі W-3000 на $3000	3
В клясі W-різні суми	85

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100 на $ 100	5
В клясі Т- 250 на $ 250	183
В клясі Т- 500 на $ 500	3,740
В клясі Т- 750 на $ 750	548
В клясі Т-1000 на $1000	8,149
В клясі Т-1500 на $1501	195
В клясі Т-2000 на $2000	53
Разом	33,225

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ.

В. 30. Новаковська Тереса А.
В. 33. Лучин Лорейна.
В. 39. Порцишалюк Михайло П., Машак Розалія М.
В. 61. Бріський Володимир, Бріський Тома, Недзельський Ріта, Недзельський Андрій.
В. 63. Мелесон Павло.
В. 64. Матяш Марія А. 2.
В. 71. Кушнір Михалина А., Теплій Ненсій А., Теплій Мирон В., Вестлій Мирон К., Ратич Надіна Р.
В. 76. Бабіцька Кароля Анна.
В. 83. Карбівник Стефан, Карбівник Іван мол.
В. 85. Самець Іван.
В. 102. Височький Роберт І.
В. 104. Тимінський Стефан Ф., Бішоп Елій.
В. 106. Джіякоміно Іванна В., Джіякоміно Франко Е., Гучко Ірина.
В. 122. Хоптей Михайло.
В. 123. Севенський Франко Ел.
В. 125. Бовчер Варвара Дж.
В. 150. Гричук Джудит Анна, Говсер Роберт Вейн, Малуда Джеймс А.
В. 155. Федін Йосиф мол., Федін Патрися А.
В. 164. Сарай Михалина С.
В. 176. Бабяк Марія Анна, Джостис Марилина.
В. 177. Андерсон Росел М., Онисько Роберт М., Свідер Елейна Г.
В. 191. Брагаль Дорота Л.
В. 202. Грубій Марся.
В. 204. Спожарський Михайло Р.
В. 207. Рева Олена, Костюк Йосиф мол.
В. 219. Сосницький Андрій П.
В. 220. Вашкевич Роксана Т.
В. 221. Чоботюк Олеся А., Чоботюк Долореса А., Адамс Омелян, Шкварок Роланд В. 2, Вілямс Варвара Р., Седман Норійна Ф., Седман Ноел В., Мулик Сандра Дж. 2, Пілipoф Марія А.
В. 223. Петрін Марія А., Гриничцін Едвард Т.
В. 230. Терлецький Вілям, Ландерсь Арнолд мол., Брях Юрій Г.
В. 273. Луцик Лусіла К.
В. 251. Гаргай Кенет, Гаргай Вілям Е.
В. 259. Волошин Іванна.
В. 264. Валеська Анастазія, Горняк Маргарета.
В. 271. Гамула Іванна Ю., Конклін Іван.
В. 276. Сисин Колійна.
В. 277. Ярсавич Михайло мол., Лабій Катлійна, Ласкій Шірлій Д., Лабій Річард, Гомпер Іван В., Лабій Пилип, Лабій Каролина, Лабій Михайло.
В. 292. Перецька Катерина, Гейс Грегорій А., Честюх Надія Н.
В. 293. Скірчак Олена.
В. 294. Яворович Вілям.
В. 296. Пелц Тарас М., Пелц Пилип М.
В. 298. Перій Лувійза А., Перій Вилій Е.
В. 311. Федирко Микола.
В. 325. Врубель Олександер, Сукмановська Маріянна, Дик Володимир М., Врубель Йосиф мол., Гандель Іван мол., Врубель Марія А., Біленький Стефан Е. мол., Бішко Мирон.
В. 336. Зізко Марія Олена, Качмарська Марія А.
В. 349. Лісній Марія Дж.
В. 358. Головчак Йосиф, Головчак Петро, Головчак Павло мол., Палівода Михайло, Палівода Іван, Матусик Стефан, Кориляк Теодор, Кориляк Дорота, Онищак Роберт, Онищак Володимир, Кориляк Іван, Кориляк Катерина, Кориляк Вілям, Корецька Вергій А., Матусик Тереса, Корецька Марія А., Сухарик Франко, Юрків Олеся, Яків Марія А., Матусик Патрися, Юрків Кароля.
В. 361. Навроцька Ольга, Сосницький Анна, Грагам Кароля С., Козак Джеймс Д., Вовк Павлина, Савіцький Михайло.
В. 365. Руднянин Петро, Заходник Іван.
В. 367. Дмитрів Ярослав Б., Дмитрів Слава О.
В. 371. Осадчук Варвара А.
В. 374. Пратер Фредерик М., Пратер Тома, Мудж Кароля А., Старуська Іванна М.
В. 375. Дубик Емілія І., Паскавич Дженій Ф.
В. 380. Кушнір Павло В.
В. 397. Бохонок Лоретта І.
В. 409. Гойда Андрій.
В. 410. Маркевич Теодор мол., Возняк Іван.
В. 415. Дибас Джеймс, Дибас Кароля С.
В. 425. Гульчій Карен.
В. 432. Воліцький Едвард Р., Воліцький Йосиф М., Мирович Наталія С., Мирович Мирослава Е., Мирович Стефанія, Мирович Ірина Н., Семенович Теодор, Соя Володимир Т.
В. 438. Терлецька Маргарета.
В. 441. Чура Меланія М.
В. 443. Непшій Стефан Е.
В. 445. Сокіл Орест О.
В. 455. Пелехович Іванна.
В. 464. Кравець Петро Р., Місцій Евген І., Клим Славка С., Мандрик Евген В., Череватій Евген М., Блеквел Дорійна, Франків Вілям Р., Черкас Данило І., Мандрик Віра Н.
В. 469. Мельничук Іван.
В. 473. Валькович Петро Б., Телевяк Агнеся А., Телевяк Олександер Е., Валькович Олеся Л., Хмельницький Білій, Бойко Славка А., Телішевський Зеновій І., Возняк Володимир, Твердун Микола Т., Твердун Віра Н., Фелесько Дженій, Юніят Джерій Е. В., Жукровська Марія, Жукровський Ольга, Мотилівський Вілям, Мотилівський Микола, Турок Ольга О.
В. 477. Кіцак Стефан Р.
В. 478. Турська Стефанія, Романчук Марія.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО.

В. 17. Михалик Едвард Е., Михалик Роберт І., Михалик Алися Дж., Михалик Катлина.
В. 78. Стерник Іван, Бончак Володимир.
В. 220. Перун Григорій, Перун Михайло, Перун Вілям.
В. 365. Флиста Катерина, Флиста Дмитро.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 65. Гандович Фредерик С.
В. 325. Чепак Маріянна А., Чепак Джійна А.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 59. Новак Елейна Д., Новак Роберта.
В. 408. Ковальчук Анна.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ.

В. 28. Матейек Рональ Е.
В. 40. Лихач Іван мол.
В. 72. Слоньовська Марія.
В. 74. Куч Вілям, Базалінська Елизавета, Базалінська Гледис.
В. 154. Паріла Анна.
В. 179. Кругер Сандра М., Кругер Ширлій А.
В. 213. Вишиваний Юрій.
В. 219. Галько Йосиф.
В. 220. Перун Григорій, Перун Михайло, Перун Вілям.
В. 225. Шуган Михайло, Шольгамер Дженис М., Шольгамер Джойс М., Шольгамер Шірлій А., Шольгамер Мирон.
В. 230. Томаскович Варен.
В. 234. Скоренкій Олена.
В. 251. Скок Марія Анна, Козак Дорота Б., Катона Кароля А.
В. 292. Бутковська Глорія Е.
В. 316. Мазер Стефан Б.
В. 320. Петро Клементина, Петра Соня.
В. 325. Корчинська Стела.
В. 358. Кестраник Річард.
В. 362. Касперський Йосиф.
В. 388. Мороз Іван, Мороз Розалія.
В. 427. Томчук Мирослав, Томчук Ілько, Томчук Едвард.
В. 433. Сосніцька Олена, Сосніцький Олекса мол.
В. 439. Ковальчук Олена Г., Ковальчук Дайана М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 155. Гондович Фредерик С.
В. 334. Білон Оксана.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 59. Новак Роберта, Новак Елейна Д.
В. 408. Ковальчик Анна.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРИШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.

В. 5. Кубарик Ольга.
В. 33. Баран Володимир, Броницький Едвард.
В. 38. Біскоп Теодор.
В. 39. Оринич Тереса.
В. 45. Карнів Марія.
В. 61. Коземчак Катерина.
В. 64. Лазарович Михайло.
В 65 Романович Роман.
В. 76. Пилипишин Михайло.
В. 85. Пстрак Магдалена.
В. 89. Микич Іван.
В. 91. Либа Михайло.
В. 95. Морикін Катерина.
В. 104. Кузьма Марія.
В. 110. Блавуцяк Дженій.
В. 143. Парічук Олена, Дудяк Мирослав.
В. 147. Падароф Меланія.
В. 148. Муция Анна.
В. 171. Ткачук Ольга.
В. 175. Камінець Богдан.
В. 185. Наконечна Глорія.
В. 193. Папцун Едвард.
В. 199. Болюх Богдан, Болюх Федор.
В. 223. Капустинський Іван.
В. 236. Терпко Вікторія, Скерпак Анна, Обух Олена.
В. 242. Тхорик Петро.
В. 274. Лінінська Ольга, Курчицький Тимко, Цицик Василь.
В. 276. Мацюряк Цецеля.
В. 277. Мартинюк Павлина.
В. 282. Івглів Олена.
В. 292. Бутковська Ірина, Масляк Анна, Савка Анастазія, Соломка Володимир.
В. 293. Вальорній Ольга.
В. 305. Сеґень Григорій.
В. 326. Шиманська Вікторія.
В. 327. Душенчук Іван.
В. 335. Месник Флоренса.
В. 338. Фаль Олена, Луцька Анна, Крицький Павло.
В. 344. Перусич Стефан, Гусак Павло.
В. 345. Андрусецький Марія.
В. 356. Галат Олександер.
В. 364. Кальницька Ольга.
В. 422. Волошанська Евгенія М
В. 429. Гронська Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 427. Крупка Соня.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 13. Футулуйчук Анна.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1944 р. було в У. Н. Союзу дітей чл.	11,121
В місяці грудні 1944 р. принято нових	192
В місяці грудні 1944 р. принято наново	11
В місяці грудні 1944 р. принято з переступними листами	48
В місяці грудні 1944 р. принято з інших кляс обезпечення	[illegible]
Разом	11,375
В місяці грудні 1944 р. суспендовано	40
В місяці грудні 1944 р. відійшли з переступними листами	47
В місяці грудні 1944 р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	56
В місяці грудні 1944 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	3
В місяці грудні 1944 р. відійшли зо зворотом у готівці	1
В місяці грудні 1944 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці грудні 1944 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці грудні 1944 померли	
Разом	148
З кінцем місяця грудня 1944 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,227

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-шій на $500	4,5[illegible]
В клясі 2-гій на $400	1,349
В клясі 3-тій на $100	2,290
В клясі 4Р на $ 250	53
В клясі 4Р на $ 500	1,224
В клясі 4Р на $1000	296
В клясі 5Е на $ 500	190
В клясі 5Е на $ 500	1,079
В клясі 5Е на $1000	209
Разом	11,227

З кінцем місяця грудня 1944 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених — 44,452

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати й відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за грудень 1944 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж грудня 1944 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

він добре вистудіював російську історію. Йому добре відома історія поневолення України і він часто вживає цеї назви.

Та важне те, що автор ужив тих прикладів, щоб ними насвітлити, як російські володарі творили і виховували московську націю, та як заставляли населення Росії іти сліпо за своїми володарями і помагати їм своїми жертвами і своєю кровю здобувати Европу. Автор хотів вказати, щоб ті, що залякані великим зростом Росії, не дуже рахували на розвал Росії з її нутра. Хто на це жде, твердить Молті-Брун, може грубо помилитись і того ніколи не діждати.

Ми нарочно представили тепер ось ті думки про Росію зперед більше як сто років, бо над ними треба сьогодня більше застановлятись, ніж застановлялись тоді, коли вони були написані. Вони нині ще більш актуальні, ніж тому сто років. Вистарчить тільки вглянути глибше в те, що діється нині в Европі, щоб зрозуміти вагу проблеми, що її порушив зґаданий автор тому понад сто років. Історія народів не міняється з дня на день, вона тільки продовжується...

СТАВАЙТЕ В РЯДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЯКИЙ Є НАЙБІЛЬШОЮ І НАЙСИЛЬНІШОЮ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЮ ЗАПОМОГОВОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА КУПУЙТЕ ВОЄННІ БОНДИ

Книжка як виховчий чинник

У нас ще й досі мало розуміють значіння книжки, як виховуючого чинника. І тому поважні змістом книжки з ділянки красної чи наукової літератури лежать роками нетикані на книгарських полицях та в шафах бібліотек. А тимчасом наша молодь тратить свій зір на читанні сензаційних повістей з тенденційною закраскою, які зовсім не причиняються до духового й інтелектуального розвитку, навпаки, здержують його, стають основою зросту всяких первісних інстинктів, які стрічаються у диких народів та є причиною всякого роду психічних збочень.

А прецінь добра книжка відсвіжує духа, розбуджує його бистрість і справність.

Перебування з великими умами та характерами, з правдою, добром і красою — це найбільша розкіш, яка плине із свідомости поглиблення та піднесення духа, яка заповнює нам ціле життя, є джерелом неодних щасливих життєвих хвилин, додає нам охоти до витривалости і до дальшого читання книжок. Добра книжка отвирає наші серця й уми на добрі впливи чужих думок і почувань, не допускає до замкнення себе в самому собі, до психічного здичіння. Книжка є засобом праці над усамостійненням думки.

Треба зрозуміти, що сила науки і знання не приходить виключно крізь брами університету — вона промовляє до нас із сторінок кожної доброї книжки.

Ніщо не може заступити книжки! За малий гріш стають нашою власністю найбільш величаві думки наукових геніїв, найцікавіші описи подорожей та природи, найбільші поеми серця та результати суспільної, політичної чи іншої праці.

Вартість книжки оцінюємо на основі того, як вона змінює радісне самочуття та додає сил до життя, оскільки її бажає душа та потребує серце, оскільки розбуджує велику цікавість і приковує до себе думку. Тому треба читати тільки красні твори, а читати їх цілою силою серця та розуму.

Одиниця, поки забереться до читання, мусить у першу чергу призадуматися над добором книжок. Бож багато книжок пишуть скоро, недбайливо, для зиску та заробітку.

Твори правди, краси й удосконалення — це найвідповідніше джерело для тих, що хотять згасити спрагу духа. Тільки такі книжки виробляють в одиниці здібність оцінки кожної книжки, яка будьнебудь впаде в її руки. Серед цілої повені лектур найліпшими є ті, які є джерелом підйому духа, які змінюють основи поведінки й отвирають нові перспективи. Лиш дійсні скарби літератури, науки і мистецтва здібні розвивати душу.

ЦІНИ В 1944 РОЦІ ПІДНЕСЛИСЯ МЕНШЕ НІЖ В ПОПЕРЕДНІХ РОКАХ ВІЙНИ

Секретарка департаменту праці, Френсис Перкінс, зробила заяву, що 1944 року ціни в Злучених Державах піднеслися менше ніж в попередніх роках війни. На основі обрахунку бюра статистики праці, ціни в області дрібної торговлі піднеслися 1944 року на два проценти, а ціни торговлі першої руки підскочили тільки на один з половиною процентів. На основі цього обрахунку виходить, що в минулім році ціни піднеслися ще менше ніж в 1943 році. — ОВІ.

БОВЛС ХВАЛИТЬ ПАЙКОВІ РАДИ

В Америці тепер діє 5,578 воєнних рад, які накладають ціни і пайкують товари. З нагоди трьохлітнього іствування тих рад, адміністратор цін, Честер Бовлс, сказав, що вони вклали багато праці у воєнні зусилля на домашньому фронті, і їм належиться признання. Пан Бовлс просить членів згаданих рад і інших людей, що сповняють в користь війни безплатну працю, щоби вони продовжали її аж до остаточної перемоги над Німеччиною і Японією. „За це, що ви добровільно сповняєте обовязки в згаданих радах", сказав пан Бовлс, „вас американці дуже шанують. Особливо ті, що живуть у ваших громадах. Ви посвячуєте багато часу, знання й енергії на те, щоб уможливити пайкування і контролю цін, і завдяки цьому ціни в часі цеї війни не піднеслися так високо, якби могли були піднестися". — ОВІ.

ПРОДУКЦІЯ ВОЄННИХ ЗАСОБІВ МУСИТЬ ЗБІЛЬШИТИСЬ

Секретар Воєнної Маринарки, Джеймс Форестал, підсекретар війни, Роберт П. Патерсон і голова ради Воєнної Продукції, Й.Р А. Круг, видали спільну заяву в якій говорять:

„Американське робітництво, яке працює у воєнних заводах, має перед собою велике історичне завдання. При теперішнім способі воювання, нищиться і зуживається так багато зброї й амуніції, що треба кілька днів, або навіть тижнів, щоб її знов заступити. Тому власне мусимо збільшити продукцію амуниції, зброї і всіх інших воєнних засобів. І то зараз, бо армія не може чекати. Чим сильніший буде проти нацистів і японців вогонь, тим менше проллється американської крови, і тим менше пропаде життя". — ОВІ.

НА ФОНТАНОВИХ ПЕРАХ МУСИТЬ БУТИ ЦІНА

Бюро Контролі Цін заявило, що від першого січня 1945 року дрібні торговці фонтановими перами і механічними олівцями повинні до кожного з них причепити законну ціну. Ціну треба зазначити виразно в долярах і центах. — ОВІ.

ОРГАНІЗАЦІЇ ВІДКЛАДАЮТЬ КОНВЕНЦІЇ, ЩОБИ ДАЛЕКО НЕ ПОДОРОЖУВАТИ

Директор Бюра Оборонної Транспортації, пол. Й. Монро Джансон заявив, що три організації, які мали відбути з початком року свої конвенції, відложили їх на пізніше. Він далі сказав, що на бажання вище згаданої установи, щоби в цім році організації не відбували конвенцій, 183 вже відложили такі на пізніше. — ОВІ.

КУПУЙТЕ ВОЄННІ БОНДИ

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 7. січня 1945 р. помер у 72. році життя
КОНСТАНТИН ТОПОРОВИЧ,
член відділу 92 У. Н. Союзу в Портленд, Оре.
Покійний походив зо села Прибулів, повіт Товмач, Галичина. До У. Н. Союзу вступив в 1916 році. Полишив у смутку сина Омеляна і дочку Геновефу.
Похорон відбувся 10. січня 1945 при участи членів і знайомих на католицький цвинтар Mt. Calvary.
В. Й. П.! Г. Пелех, секр.

Дня 5. січня 194 року помер у 64. році життя
МИХАІЛ КУЩАК
довголітний член Бр. св. О. Николая, від. 106 У. Н. Союзу в Шікаґо, Ілл.
Походив зо села Лежахів, повіт Ярослав. До Братства і У. Н. Союзу вступив 1920 року. Похорон відбувся 9. січня при участи родини, кревних і членів від. 106. з погребового заведення до церкви св. О. Николая і на український католицький цвинтар св. О. Николая при Ґіґінс Ровд і Дісплейн Рівер.
Покійний оставив у смутку жену Катерину, сина Миколу, дочку Еделайн Емілію, внучку і брата Андрія. — В. Й. П.!
Г. Дацьків, секр.

ТАРЗАН, г. 1115. На деревах.

Елевейтором поїхали Гітлер й його товариші на балькон, з котрого вони дивилися на подвіря.

„Ось вам і є!"

Унизу, у невеличкім городі, що зображав немовби відбиток джунглів, напів голий чоловік переходив зручно з дерева на дерево.